

TRONG TÙ KHÔNG CÓ XUÂN

*“Viết theo tâm sự thi & văn sĩ
Cựu Tr/Tá Dù Hoàng Ngọc Liên”*

Gió đông lạnh buốt thổi
Mây trắng từng cụm bay
Cây lá hoa cần cỗi
Bướm cợt đùa nắng mai

Trắng, hồng, xanh, hoàng yến
Hoa thắm nở ven rừng
Mới biết mùa xuân đến
Cõi lòng, ôi băng khuâng!

*“...Nhớ mùa xuân năm đó
Chiều ba mươi dờng quân
Đình chùa vang trống mõ
Rước ông bà, đón xuân...”*

*Chuông giáo đường lỏng lộng
Đêm giao thừa tung bùng
Không gian như ngừng động
Xuân ơi đẹp vô cùng*

*Bàn thờ nhang nghi ngút
Thoang thoảng tỏa hương trầm
Hoa đào cắm bình lục
Mứt, bánh, trà... đầy mâm*

*Dưa hấu hồng xuân mới
Ngày Tết khách viếng thăm
Họ hàng, con cháu tới
Chúc hạnh phúc tròn năm...”*

Nay giữa rừng giá lạnh
Tết chỉ là dư âm...
Và cõi lòng hiu quạnh!
Rai rức nhớ thương thắm

Trại tù rào kín mít
Toàn bằng loại tre gay
Cành nhánh đương chằng chịt
Thành tường lũy chạy dài

Tù nhân không buồn trốn
Bởi bao quanh rừng già
Núi chập chùng lởm chởm
Qua suối... máu rướm da

Vào rừng thiêng nước độc
Cọp, beo... chờ người qua
Vùng núi đòi hiểm hóc
Khó vẹn toàn đi ra...

Tù nhân không lành áo
Gió bắc cắt thịt da
Ơi mùa xuân áo nảo
Se thắt nổi nhớ nhà!

Chén bo bo lạnh ngắt
Lũ ruồi nặng bay rong
Hơi núi rừng hiu hắt
Không bằng nổi lạnh lòng

Đè nặng lưng liềm búa
Đập đá hay phá rừng
Đào mì hay cấy lúa
Trong tù không có xuân

Lao dịch dưới bụng lằng
Mùi mây độ xuân tàn
Người tù không bản án
Ước mơ gì xuân sang!

DU' THỊ ĐIỂM BUỒN

www.vietnamvanhien.org

